

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/11/2016
Identifikačné číslo spisu:	9515100050
Dátum vydania rozhodnutia:	14.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:9515100050.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Dany Wänkeovej na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 14. júna 2017, v trestnej veci proti obžalovanému A. W. a spol. pre pokračovací zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného A. W., poškodenej strany Eurofima, s.r.o., Priemyselná 9058/6 Myjava, proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 10/2015, z 9. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. f/ Tr. por. sa z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 10/2015, z 9. mája 2016 bol obžalovaný A. W. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od druhého polroka 2010 do prvého polroka 2011 Y. D. (voči ktorému bolo uznesením prokurátora zastavené trestné stíhanie z dôvodu jeho úmrtia dňa XX.XX.XXXX), ako konateľ spoločnosti Q., F. č. XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, A. W., ako riaditeľ, splnomocnený zastupovať túto spoločnosť pri všetkých právnych úkonoch týkajúcich sa spoločnosti na základe generálnej plnej moci zo dňa 17.06.2010 vystavenej jej konateľom, a A. N. (zomrel dňa XX.XX.XXXX), splnomocnený konať za spoločnosť L., E., U. XX, XXX XX G. U. R., IČO: XX

XXX XXX, na základe generálnej plnej moci zo dňa 04.08.2010, ktorú mu udelila konateľka tejto spoločnosti, Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 10/2015, z 9. mája 2016 bol obžalovaný A. W. uznaný vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v období od druhého polroka 2010 do prvého polroka 2011 Y. D. (voči ktorému bolo uznesením prokurátora zastavené trestné stíhanie z dôvodu jeho úmrtia dňa XX.XX.XXXX), ako konateľ spoločnosti Q., E., F. č. XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, A. W.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v úmysle obohatiť sa z finančných prostriedkov, ktoré obec Švedlár získala na realizáciu projektu: „Revitalizácia centra obce Švedlár“, spolufinancovaného z prostriedkov Európskych spoločenstiev na základe Zmluvy číslo Z2214012033901 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, podpísanej dňom 22.06.2010, pričom výška príspevku bola zazmluvnená dodatkom č. 1 k Zmluve o NFP, na peňažnú sumu 917 370 €, pričom obci Švedlár celkove bolo uhradených 915 135,02 € dvoma platbami a to dňa 20.05.2011 (866 237,60 €) a dňa 21.10.2011 (48 897,42 €) ako prijímateľom. Na podklade výsledkov verejného obstarávania vyhláseného dňa 11.05.2010 bola podpísaná dňa 13.10.2010 Zmluva o dielo k realizácii stavebnej činnosti predmetného projektu so spoločnosťou STRABAG, s.r.o., Mlynské Nivy 61/A, 825 18 Bratislava, IČO: 17 317 282,

ktorá dňa 14.10.2010 uzavrela Zmluvu o dielo so spoločnosťou Východoslovenská investičná, s.r.o., Abovská 39, 040 17 Košice-Barca, IČO: 31 709 010, ktorá v zastúpení jej konateľom uzavrela následne

so spoločnosťou Q., E., F. č. XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX, zastúpenou A. W., ako riaditeľom tejto spoločnosti, dňa 15.10.2010 Zmluvu o dielo číslo ZoD 004022/ZERPRO/2010 na zhotovenie diela projektu „Revitalizácia centra obce Švedlár“ za zmluvnú odmenu vo výške 976 853,25 € vrátane DPH.

V danom období už od mesiaca august 2010 spoločnosť Q., E., F. č. XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX vykonávala podľa schválenej projektovej dokumentácie na predmetnom projekte práce prostredníctvom rozličných subdodávateľských spoločností na základe uzavretých zmlúv o dielo alebo objednávok, a to:

Zmluvu o dielo č. 1/2010 zo dňa 07.09.2010 na dodávku fontány so spoločnosťou: C. R. - AQUA Slovakia, Kosatcová 9, Bratislava 84107, IČO: 40 101 592;

Zmluvu o dielo č. 004020/ZERPRO/2010 zo dňa 07.09.2010 na dodávku elektroinštalačných prác so spoločnosťou ELTUR, s.r.o., Hnilčík 35, 05 332, IČO: 44 485 743;

Zmluvu o dielo č. 10441-1/2010 zo dňa 25.08.2010 na dodávku verejnej toalety so spoločnosťou EUROFIMA, s.r.o., so sídlom Štúrova 452, 906 13 Brezová pod Bradlom, IČO: 36 244 163;

Zmluvu o dielo č. SK10A124/2010 zo dňa 03.09.2010 na dodávku mestského mobiliáru so spoločnosťou SK Cité, s.r.o. Brnianska 2, 911 01 Trenčín, IČO: 36 320 854;

na základe objednávky na dodávku betónu spoločnosťou STRABAG s.r.o., Mlynské Nivy 61/A, 821 09 Bratislava, IČO: 17 317 282;

na základe objednávky na dodávku dlažby spoločnosťou TERMO PLUS, s.r.o., Napájadlá 2, 040 12 Košice, IČO: 36 574 589;

na základe objednávky na dodávku kameňa spoločnosťou JF KAMENĚ, s.r.o., Strieborná 10/379, Košice, IČO 44 262 701; ;

na základe objednávky na dodávku kameniva spoločnosťou VSK MINERÁL, s.r.o., Južná trieda 125, LOM GERTĽA, 040 01 Košice, IČO: 36 706 311;

Y. D., ako konateľ a A. W., ako riaditeľ splnomocnený zastupovať spoločnosť Q., E. nemali zámer uhradiť splatné faktúry za práce a materiály dodané v období mesiacov august až december 2010 pri realizovaní predmetného projektu subdodávateľským spoločnostiam v úhrnnej výške 260 458,65 €

a to spoločnosti C. R. - AQUA Slovakia, Kosatcová 9, 841 07 Bratislava sumu 18 641,70 €, spoločnosti ELTUR, s.r.o., Hnilčík 35 sumu 18 097,37 €, spoločnosti TERMO PLUS, s.r.o., Napájadlá 2, Košice sumu 83 963,98 €, spoločnosti EUROFIMA, s.r.o., Štúrova 452, Brezová pod Bradlom do 12.03.2015 a od 13.03.2015 Priemyselná 9058/6, Myjava sumu 65 145,11 €, spoločnosti SK Cité, s.r.o., Brnianska 2, Trenčín do 06.02.2011 a od 07.02.2011 mmcité2, s.r.o. sumu 17 866 €, spoločnosti STRABAG, s.r.o., Mlynské Nivy 61/A, Bratislava sumu 47 520,65 €, a spoločnosti VSK MINERÁL, Južná trieda 125, Košice sumu 9 223,84 €;

následne vystavili v mene spoločnosti Q., E., F. č. XX, XXX XX L. objednávateľovi Východoslovenská investičná, s.r.o., Abovská 39, 040 17 Košice-Barca za vykonané práce dve faktúry potvrdené Y. D., a to faktúru č. 9010010 zo dňa 01.11.2010 na sumu vo výške 740 231,31 € a faktúru č. 9010011 zo dňa 30.11.2010 na sumu vo výške 67 520,18 €, ktoré boli vyhotovené s nepravdivými a nadhodnotenými údajmi, pretože v zmysle vzájomnej dohody A. N. za spoločnosť L., E. U. XX, XXX XX G. U. R., IČO: XX XXX XXX dal vystaviť pre spoločnosť Q., E., F. č. XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX dve faktúry a to faktúru č. 29.9.2010 zo dňa 29.09.2010 na sumu 28 976,02 € a faktúru č. 2010/12/01 zo dňa 07.12.2010 na sumu 609 478,73 €, ktorými deklaroval okrem iného aj dodávku materiálu a prác, ktoré v skutočnosti spoločnosť neobstarala a ani nevykonala, ale vykonal ich z hora uvedené subdodávateľské spoločnosti, pričom uvedenými faktúrami duplicitne a nadhodnotene bola fakturovaná celková suma vo výške 285 634,98 €;

na základe čoho boli z účtu spoločnosti Východoslovenská investičná, s.r.o. č. XXXXXXXXXXXX na účet č. XXXXXXXXXXXX spoločnosti Q., E., dňa 01.06.2011 prevedené peňažné prostriedky a to suma 67 520,18 € a suma 440 231,31 €, pričom čiastka 300 000 €, ako zálohová platba bola na tento účet prijatá už dňa 28.01.2011.

Dňa 28.01.2011 peňažné prostriedky 300 000 €, ktoré ešte toho istého dňa vybral v hotovosti z účtu spoločnosti Q., E., Y. D., tieto peniaze spolu s A. W. nepoužili na úhradu faktúr subdodávateľom, ale ich použili pre vlastné potreby, pričom ich dali zaúčtovať do pokladne spoločnosti Q., E., ako dotáciu a následné výdavky, bez potvrdených príjmových dokladov v počte 20 splátok, v celkovej sume 311 776,32 € v prospech spoločnosti L., E. a

dňa 01.06.2011 peňažné sumy 67 520,18 € a 440 231,31 €, z ktorých A. W. dňa 02.06.2011 vykonal bezhotovostný prevod vo výške 309 478,43 € na účet spoločnosti L., E., č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, pod zámienkou úhrady faktúry spoločnosti L., E., zo dňa 07.12.2010, pričom v ten istý deň vykonala K. N. na pokyn A. N. hotovostný výber z účtu spoločnosti L., E., vo výške 307 500 € a vybrané finančné prostriedky ešte v ten deň odovzdala riaditeľovi pobočky F. R., K., Ing. M., od ktorého si ich prevzal A. W. a použil ich pre svoju vlastnú potrebu,

Prvostupňový súd za spáchaný trestný čin uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. za použitia ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní päť rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na jeden rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu spoločnosti Termo Plus, s.r.o., Košice vo výške 9 065 €, spoločnosti Eltur, s.r.o., Hnilčík, vo výške 16 097,37 € a spoločnosti Strabag, s.r.o., Mlynské Nivy, Bratislava vo výške 6 133 063 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodené strany, a to spoločnosť VSK MINERÁL, s.r.o., Južná trieda 125, 040 01 Košice, IČO: 36 706 311, spoločnosť C. R. - AQUA Slovakia, Kosatcova 9, 841 07 Bratislava, IČO: 40 101 592 a spoločnosť EUROFIMA, s.r.o., Priemyselná 9058/6, 907 01 Myjava odkázal so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovanú K. N. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR zo dňa 20.03.2015, evidovanej pod sp. zn. VII/2 Gv 61/12/1000-134 pre pokračovací zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť vo viacčinnom súbahu s pokračovacím obzvlášť závažným zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, oba formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorých sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

v období od druhého polroka 2010 do prvého polroka 2011 v oblasti východoslovenského regiónu, predovšetkým v obci Švedlár a v meste Košice, Y. D. (voči ktorému bolo uznesením prokurátora zastavené trestné stíhanie z dôvodu jeho úmrtia z XX.XX.XXXX), ako konateľ spoločnosti Q., E., F. č. XX, XXX XX L., IČO: XX XXX XXX (ďalej len „Q.“), A. W., ako riaditeľ spoločnosti Q., splnomocnený za ňu konať, K. N., ako konateľka (v čase od 10.09.2009 do 20.12.2013) spoločnosti L. (30.09.2011 premenovaná na Y.E.), E., U. č. XX, XXX XX G. U. R., IČO: XX XXX XXX do 29.09.2011 (ďalej len „L.“) a A. N. (zomrel dňa G.X.XX.XXXX), splnomocnený konať za firmu L., po predchádzajúcej vzájomnej dohode v úmysle obohatiť sa z finančných prostriedkov vyplácaných z tzv. eurofondov, vytvorením fiktívneho peňažného záväzku medzi menovanými firmami, vyplatením faktúry L. s fiktívnymi a duplicitnými údajmi, neuhradením faktúr subdodávateľov a nevyplatením odmeny za vykonanie prác pri realizácii eurofondového projektu, s vedomím o zámere obce Švedlár realizovať projekt s názvom „Revitalizácia centra obce Švedlár“ spolufinancovaný z prostriedkov Európskych spoločenstiev (ďalej ako ES), na základe Zmluvy zo dňa 22.06.2010 číslo Z2214012033901 o poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej ako NFP) v pomere 85 % z oprávnených celkových investičných nákladov na celkovú sumu 968 640,10 €, ktorá bola upravená dodatkom č. 1 zo 04.03.2011 na peňažnú sumu 917 370 €, uzatvorenej v rámci Regionálneho operačného programu, kód výzvy ROP-4. la-2009/01 medzi Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja SR, ako poskytovateľom NFP a Obcou Švedlár, ktorá na podklade výsledkov verejného obstarávania vyhláseného 11.05.2010 podpísala s dátumom 13.10.2010 Zmluvu o dielo k realizácii stavebnej činnosti predmetného projektu so spoločnosťou STRABAG, s.r.o., Mlynské Nivy 61/A, 825 18 Bratislava, IČO: 17 317 282 (ďalej len „STRABAG“) a tá za týmto účelom uzavrela Zmluvu o dielo s dátumom 14.10.2010 so spoločnosťou H. B., E., K. XX, XXX XX L. - R., IČO: XX XXX XXX (ďalej len „H. B.“), ktorá v zastúpení Ing. Y. W., konateľ, uzavrela za tým istým účelom so spoločnosťou Q., zastúpenou A. W., riaditeľom spoločnosti Q., s dátumom 15.10.2010 Zmluvu o dielo číslo ZoD 004022/ZERPRO/2010 na zhotovenie diela projektu „Revitalizácia centra obce Švedlár“ so stavebnými objektmi v celkovom počte 19, členených na dve časti - Revitalizácia nových stavieb a Rekonštrukcia existujúcich stavieb - za zmluvnú odmenu vo výške 976 853,25 € vrátane DPH,

pričom v danom období už od mesiaca august 2010 firma Q. vykonávala podľa schválenej projektovej dokumentácie na predmetnom projekte práce prostredníctvom rozličných firiem objednaných Y. D. a A. W. na základe uzavretých zmlúv o dielo alebo objednávok, a to so subdodávateľskými firmami - na dodávku fontány: C. R. - AQUA SLOVAKIA, Kosatcová 9, Bratislava (ďalej len „AQUA SLOVAKIA“), na dodávku elektroinštalčných prác: ELTUR, s.r.o., Hnilčík 35, 053 32, IČO: 44 485 743 (ďalej len „ELTUR“), na dodávku verejnej toalety: EUROFIMA, s.r.o., Štúrova 452, Brezová pod Bradlom (ďalej len „EUROFIMA“), na dodávku mestského mobiliéru: SK Cité, s.r.o. Brnianska 2, Trenčín (ďalej len „SK Cité“), na dodávku betónu: STRABAG s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 61/A (ďalej len „STRABAG“), na dodávku dlažby: TERMO PLUS, s.r.o., Napájadlá 2, Košice Nad jazerom (ďalej len „TERMO PLUS“), na dodávku kameňa: JF KAMENĚ, s.r.o., Strieborná 10/379, Košice (ďalej len „JF KAMENĚ“), na dodávku kameniva: VSK MINERÁL, s.r.o., Južná trieda 125, Košice (ďalej len „VSK MINERÁL“), na dodávku stavebných prác: L., E., so sídlom v G. U. R., U. XX, do 29.09.2011 (ďalej len „L.“) (30.09.2011 premenovaná na Y.E.), i keď na objednávku A. W. G. G. zabezpečil pre výkon prác na predmetnom diele robotníkov, ku ktorým boli na pokyn K. N. vypracované dohody o vykonaní prác podpísané K. N. za spoločnosť L. a A. N. zabezpečil z osôb pridelených na verejnoprospešné práce

v obci Švedlár ďalšie osoby na práce na danom projekte, pričom L. nevyplatila žiadnu odmenu, ale K. N. a A. N. za spoločnosť L. vystavili a podpísali spoločnosti Q. k úhrade faktúry zo dňa 29.09.2010 na sumu 28 976,02 € a zo dňa 07.12.2010 na sumu 609 478,73 € s deklarováním okrem iného aj dodávok materiálu a prác, ktoré však spoločnosť L. v skutočnosti neobstarala ani nevykonala, ale vykonali ich firmy zabezpečené spoločnosťou Q., pričom Y. D. a A. W. za spoločnosť Q. nemali zámer uhradiť splatné faktúry za tieto práce a materiály dodané v období mesiacov august až december 2010 pri realizovaní predmetného projektu spolufinancovaného z prostriedkov Európskej únie týmto subdodávateľským spoločnostiam v úhrnnej výške 298 565,85 €, a to firmám AQUA SLOVAKIA sumu 21 748,65 €, ELTUR sumu 18 097,37 €, TERMO PLUS sumu 83 963,98 €, EUROFIMA sumu 65 145,11 €, SK Cité sumu 17 866 €, STRABAG sumu 47 520,65 €, VSK MINERAL sumu 9 223,84 € ani G. G. sumu 35 000 €, ale vystavili v mene spoločnosti Q. objednávateľovi H. B. za vykonané práce, s prepracovanou kalkuláciou vzhľadom na znížený počet stavebných objektov v predmetnom projekte na celkovo 14, dve faktúry potvrdené Y. D. zo dňa 01.11.2010 vo výške 67 520,18 € a 30.11.2010 vo výške 740 231,31 € s nepravdivými a nadhodnotenými údajmi, pretože v zmysle vzájomnej dohody boli spoločnosti Q. v mene firmy L. duplicitne a nadhodnotene rozpočítané položky dodávok, ktoré boli vyššie uvedenými faktúrami vyfakturované v celkovej výške 285 634,98 €, a to v položkách betón v SO 101, 102, 103, 11, 201, 203, 205, kamenivo v SO 101, dlažba v SO 101, osadenie prvkov architektúry v SO 103, 105, 201, travertín v SO 105, 110, elektromontáž v SO 106, 108, 109, lávový kameň v SO 201, 203, 212, príplatok k doprave a zemné práce v SO 205, a na základe toho boli v rámci F. R. z účtu spoločnosti H. B. pre úhradu uvedených faktúr spoločnosti Q. na účet číslo XXXXXXXXXX prevedené peňažné prostriedky, obdržané pred vykonaním prevodu H. B. z účtu firmy E., ako dodávateľa obce Švedlár - prijímateľa NFP, a síce

1.dňa 28.01.2011 peňažné prostriedky 300 000 €, ktoré ešte toho istého dňa vybral v hotovosti z účtu firmy Q. Y. D., a tieto peniaze spolu s A. W. nepoužil na úhradu faktúr subdodávateľom na predmetnom projekte, ale ich použili pre vlastné potreby, pričom ich dali zaúčtovať do pokladnice firmy Q. ako dotáciu a následné výdavky bez potvrdených príjmových dokladov v počte 20 splátok v celkovej sume 311 776,32 € v prospech spoločnosti L. zastupovanej A. N. a K. N. pri uplatňovaní si voči firme Q. fakturovaných nákladov dosiahnutých aj inými subdodávateľskými firmami,

2.dňa 01.06.2011 peňažné sumy 67 520,18 € a 440 231,31 €, z ktorých A. W. dňa 02.06.2011 vykonal bezhotovostný prevod vo výške 309 478,43 € na účet spoločnosti L. XXXXXXXXXX/XXXX pod zámienkou zvyšnej úhrady faktúry spoločnosti L. zo 07.12.2010, pričom dňa 02.06.2011 vykonala K. N. na pokyn A. N. hotovostný výber z uvedeného účtu firmy L. vo výške 307 500 € a vybrané finančné prostriedky ešte v ten deň odovzdala A. W., ktorý ich použil pre svoju vlastnú potrebu,

čím pri realizácii projektu spolufinancovaného z nenávratného finančného príspevku vyplateného v celkovej sume 915 135,02 € pozostávajúceho z väčšej časti (vo výške 87,8 %) zo zdrojov Európskej únie spôsobili nadhodnotenou fakturovanou sumou pri realizácii tzv. eurofondového projektu uhradením peňažnej sumy vyfakturovanej za subdodávateľa L. v úhrnnej sume 638 454,75 € na podklade nepravdivých, fiktívnych a duplicitných údajov o nákladoch, neoprávneným zadržaním vyplateného NFP a jeho použitím pre vlastnú potrebu škodu fondu EFRR v celkovej výške 542 686,54 € a neuhradením za vykonané práce s podvodným úmyslom spôsobili škodu viacerým poškodeným subdodávateľom v celkovej výške 298 565,85 €, a to firmám AQUA SLOVAKIA v sume 21 748,65 €, ELTUR v sume 18 097,37 €, TERMO PLUS v sume 83 963,98 €, EUROFIMA v sume 65 145,11 €, SK Cité v sume 17 866 €, STRABAG v sume 47 520,65 €, VSK MINERÁL v sume 9 223,84 € a G. G. sumu 35 000 €, oslobodil, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Proti rozsudku špecializovaného trestného súdu podali odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky obžalovaný A. W., poškodená strana Y., E., D. XXXX/X G..

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uviedol, že podáva dovolanie v neprospech obžalovaného A. W. do výroku o vine a treste a o odkázaní poškodených s nárokom na náhradu škody a v neprospech obžalovanej K. N. do

výroku o oslobodení obžalovanej spod obžaloby, voči rozhodnutia podľa § 288 ods. 1 Tr. por. o odkázaní poškodenej VSK Mineral, s.r.o., Košice, C. R.-Aqua Slovakia, so sídlom Bratislava, Kosatcova 9, Eurofima, s.r.o., Myjava.

Napísal, že sa stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu o uznaní viny A. W. z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu, nesúhlasí s vypustením právnej kvalifikácie konania obžalovaného kvalifikovaného obžalobou ako trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 Tr. zák.

Podľa názoru prokurátora bolo za jednoznačne preukázané, že konaním obžalovaného A. W. boli poškodené finančné záujmy EÚ. Príčinná súvislosť medzi konaním a následkom je preukázaná jasným vedomím a priamym úmyslom menovaného obžalovaného konať v neprospech Európskej únie a jej rozpočtu, keďže bol zaangažovaný do realizácie projektu „Revitalizácia centra obce Švedlár“ od počiatku jeho implementácie po schválení NFP; tvoriaceho z pomernej časti vo výške 89,74 % prostriedkami z Európskeho fondu regionálneho rozvoja, obci Švedlár. Bola to práve firma obžalovaného s názvom A. R., E., ktorá získala od tejto obce zákazku výkonu stavebného dozoru pri stavebných prácach na predmetnom diele, spolufinancovaného z finančných prostriedkov pochádzajúcich z EÚ, za čo jej bola aj vyplatená odmena z prostriedkov nenávratného finančného príspevku. I keď si menovaná firma objednala pre samotné vykonávanie činností odborného stavebného dozoru svedka K. E., obžalovaný bol podľa preukázaných svedeckých výpovedí ako aj z výpovede jeho samotného, dostatočne informovaný o priebehu realizácie stavby, keďže aj sám objednával realizátorské firmy, bol takmer dennodenne na stavenisku a tiež potvrdzoval aj faktúry hlavného dodávateľa pre obec ako objednávateľa diela.

Objektívna stránka uvedeného trestného činu je preukázaná tým, že obžalovaný, v spoločnom konaní s konateľom Y. D. vystavoval pre účely preukazovania nákladov pri realizácii predmetného eurofondového projektu za firmu Q. faktúry objednávateľovi H. B., K., v celkovej výške 808 tisíc Eur. A to aj napriek tomu, že firma Q. odobrala pri danom diele práce v rozsahu vydaných faktúr v celkovej výške takmer 300 tisíc Eur od svojich subdodávateľov, ktorí na predmetnom diele skutočne realizovali dodávané práce. Pritom ako ďalšieho dodávateľa započítali aj firmu L., E., za účelom nepravdivého vystavenia dodávateľských faktúr s deklarováním fiktívnych prác a ich úhrad, a teda s následkami podvodného konania na jednej strane voči realizátorským firmám a súčasne na strane druhej aj voči fondu EÚ - Európskemu fondu regionálneho rozvoja. Firma L., E., si fakturovala práce a materiál na danom projekte, a to identické ako iní dodávatelia, a tak sa tieto konkrétne nákladové položky prekrývali a boli aj nadhodnotené.

Uvedené skutočnosti boli zistené v rámci vyšetrovania a tieto napriek vykonanému ich preukázaniu zostali súdom, rovnako bez povšimnutia. Dávam do pozornosti odvolaciemu súdu, že kontrola realizácie projektu v súlade so smernicami EÚ bola vykonávaná iba u prijímateľa NFP, ktorého dodávateľom bola firma E., ale nebola realizovaná u firmy Q., ktorá bola konečným zmluvným dodávateľom celkového diela. Možno dôvodne predpokladať, že v prípade výkonu takej kontroly u firmy Q., by určite boli zistené nezrovnalosti pri fakturovaní nákladových položiek deklarovanych pri čerpaní NFP a dôvodné podozrenia z porušenia finančnej disciplíny neefektívnym, nehospodárnym a podvodným fakturovaním prác na eurofondovom projekte, a tým aj poškodenia finančných záujmov EÚ.

Z uvedeného dôvodu zastával preto právny názor, že v žalovanom konaní založenom na uvádzaní nepravdivých a nesprávnych dokladov ako aj použití finančných prostriedkov pochádzajúcich z Európskeho fondu regionálneho rozvoja na iný účel s umožnením spôsobenia spreneverenia ako aj založenom na protiprávnom zadržiavaní takých finančných prostriedkov boli naplnené všetky znaky trestného činu poškodzovania finančných záujmov ES podľa § 261 Trestného, zákona.

Samotný súd vo výrokovej časti skutku uznaného za trestný čin zohľadnil preukázanú výšku škody voči poškodeným firmám úmyselným neuhradením faktúr v úhrnnej výške 260 458,65 € a voči fondu EÚ nepravdivo fakturovaním nákladov v celkovej výške 285 634,98 €. Na základe toho, je potrebné posúdiť právnu kvalifikáciu trestného činu podľa § 261 Trestného zákona ustanovením kvalifikovanej

(privilegovanej) skutkovej podstaty v ods. 4 písm. a/.

Považuje preto aj súdom uložený trest obžalovanému A. W. za neprimeraný a v rozpore so zákonom upravujúcim dolné hranice trestnej sadzby bez zistenia a preukázania okolností pre mimoriadne zníženie trestu. Nesúhlasí s rozhodnutím špecializovaného trestného súdu z 09.05.2016 o oslobodení obžalovanej K. N. spod obžaloby, ktoré bolo odôvodnené predovšetkým nepreukázaním jej účasti na žalovanom skutku. Uvedené rozhodnutie prvostupňového súdu vychádzalo na základe nesprávneho vyhodnotenia vykonaných dôkazov ako aj nedostatočného, vykonania dokazovania zapríčineného odmietnutím vykonať na hlavnom pojednávaní dôkazy navrhované prokurátorom. Považuje za nepochybné preukázané, že na predmetnej žalovanej trestnej činnosti sa obžalovaná K. N. vedome a úmyselne zúčastnila, a to ako zodpovedná zástupkyňa firmy L., E. Práve zapojenie tejto firmy medzi odberateľov firmy Q., E., vystavením fiktívnych faktúr a predstieraním vykonaných dodávok prác a materiálu umožnilo spôsobenie sprenevery finančných prostriedkov pochádzajúcich z fondu EÚ a súčasne aj podvodné konanie voči poškodeným skutočným realizátorom prác a dodávateľom materiálu. Bola to práve K. N., ktorá ako konateľka firmy L., podpísala za firmu L. fiktívne dohody o pracovnej činnosti s robotníkmi.

Podľa prokurátora obžalovanú N. usvedčovala svedkyňa A., ktorá uviedla, že podklady na fiktívne doklady pre firmu Q. jej dávala obžalovaná. Svedkyňa H. a H. ju usvedčovali tým, že obžalovaná sa osobne zapájala do vedenia a spracovania účtovníctva firmy L..

Nepochybné bolo na hlavnom pojednávaní preukázané, že obžalovaná K. N. vybrala z účtu firmy L. peňažnú hotovosť vyše 300 tisíc € z finančných prostriedkov z obdržaných od firmy Q.. Má za to, že obžalovaná ako konateľka znáša zodpovednosť za účtovníctvo firmy L..

Prokurátor má za preukázané, že obžalovaná N. sa vedome a priamo spolupodieľala na žalovanom skutku, a preto nie je správny záver súdu, že nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Prokurátor namietal aj rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 288 ods. 1 Tr. por. Uviedol, že všetky 3 poškodené strany si riadne uplatnili v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní nárok na náhradu škody. V civilnom konaní súdy rozhodli o ich nárokoch na náhradu škody, a preto súd mal uložiť obžalovanej povinnosť uhradiť škodu v tej istej výške, ktorá im doteraz nebola uhradená.

Navrhol, aby odvolací súd po I. zrušil rozsudok špecializovaného trestného súdu z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. e/, písm. f/ Tr. por. Po II. podľa § 322 ods. 3 v spojení s ust. § 284 ods. 1, § 287 ods. 1 Tr. por. uznal obžalovaného A. W. vinným na skutkovom základe uvedenom v rozsudku z 9. mája 2016 zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s pokračovacím zločinom poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, oba formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a uložil mu úhrnný trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a povinnosť nahradiť škodu firmám TERMO PLUS, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Napájadlá 2, IČO: 36 574 589 vo výške 9 065 €, ELTUR, s.r.o., so sídlom v Hnilčíku, č 35, IČO: 44 485 743 vo výške 16 097,37 €, STRABAG, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 61/A, IČO: 17 317 282 vo výške 6 133,63 €, VSK MINERAL, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južná trieda 125, IČO: 36 706 311, vo výške 7 361,60 €, C. R. - AQUA Slovakia; so sídlom v Bratislave, Kosatcova 9, IČO: 40 101 592, vo výške 21 748,65 € a EUROFIMA, s.r.o., so sídlom v Myjave, Priemyselná 9058/6, IČO: 36 24 41 63 vo výške 10 000 €. Po III. podľa § 322 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného poriadku vrátil vec týkajúcu sa obžalovanej K. N. súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa vyjadrili obžalovaní a poškodené strany H. G., E. a Y., E.. a Y., E..

Obžalovaný W. k odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry

Slovenskej republiky uviedol, že prokurátor v podanom odvolaní napáda vyššie uvedený rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z dôvodu, že v rozsudku bola vypustená právna kvalifikácia skutku ako pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zákona uvedená v obžalobe. S týmto tvrdením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky nesúhlasí a plne sa stotožňuje s právnym názorom konajúceho súdu, na základe ktorého došlo k vypusteniu právnej kvalifikácie skutku ako pokračovacieho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev. K naplneniu formálnych znakov základnej skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 Tr. zákona vo vzťahu k jeho osobe nedošlo. V súvislosti so žiadosťou o poskytnutie nenávratného finančného príspevku šlo o zmluvný vzťah medzi Obcou Švedlár a Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky. Považuje odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky za neopodstatnené a žiada, aby ho odvolací súd zamietol v celom rozsahu ako neodôvodnené

Obžalovaná N. vo vyjadrení napísala, že dokazovanie na súde považuje za procesne bezchybné a vyčerpávajúce, podľa jej názoru bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, v rozsahu nevyhnutnom na prijatie správnych a zákonných rozhodnutí. V predmetnom rozsudku sa súd dôsledne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú súvis s jej osobou. Súhlasí so záverom súdu v tom, že ona nemala v skutočnosti žiadnu vedomosť o realizácii projektu „Revitalizácia centra obce Švedlár“. Súd prijal správny záver aj o tom, že ona neprišla nikdy do styku so spoluobžalovaným A. W. pri riešení problémov na realizácii tohto projektu, neprišla do styku ani s osobami, ktoré akýmkoľvek spôsobom participovali na realizácii tohto projektu. Súd veľmi detailne a presne pomenoval osobu jej otca neb. A. N., ktorý na základe ňou udeleného generálneho splnomocnenia zastupoval spoločnosť L., E., pri realizácii tohto projektu. O tom, že nemala žiadnu vedomosť o tomto projekte vypovedala aj svedkyňa H., túto skutočnosť potvrdila aj svedkyňa H.. Nemala ani žiadnu vedomosť o duplicitnom fakturovaní dodávok zo strany spol. L. a nebolo preukázané, že by vystavila, alebo podpísala nejakú faktúru za spoločnosť L.. Žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby zamietol odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku.

Poškodená strana H. G., E., k odvolaniu prokurátora uviedla, že súhlasí s odvolaním prokurátora, najmä v bode 3/ vo vzťahu k rozhodnutiu o nároku na náhradu škody a nesúhlasí s rozhodnutím špecializovaného trestného súdu, že si ako poškodená strana musí uplatniť nárok na náhradu škody v civilnom konaní. Žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade škody rozhodol tak, ako je to uvedené v petite odvolania prokurátora.

Y., E., napísala vo vyjadrení, že sa s právnym názorom o potrebe priznania náhrady škody ich spoločnosti stotožňuje s odvolaním prokurátora a žiadajú priznať nezaplatenú istinu vo výške 13 145,11 €, namiesto prokurátorom navrhovaných 10 000 €. Ak by odvolací súd dospel k záveru, že to nebude možné, žiadajú priznať nárok vo výške 10 000 €.

Poškodená strana Y., E., vo vyjadrení uviedla, že sa stotožňuje s podaným odvolaním v neprospech oboch obžalovaných a pripája sa k obžalobe v tom zmysle, že navrhuje odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť.

Obžalovaný W. v písomnom odvolaní napísal, že predmetný rozsudok napáda odvolaním vo výroku o vine a treste v celom rozsahu. Uvedený rozsudok napáda odvolaním pre neúplnosť a nejasnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, pretože sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a má za to, že nebol zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností. Má za to, že sa nedopustil pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva, nakoľko trvá na tom, že skutok sa nestal, a preto nemôže ísť o trestný čin. Necíti sa byť vinným zo spáchania uvedeného trestného činu a zároveň popiera spáchanie tohto skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Samotná skutočnosť, že faktúra sa nezaplatí v lehote splatnosti, sa nemôže automaticky posudzovať ako

podvod, pretože drvivá väčšina týchto faktúr bola v plnej výške uhradená, síce neskôr, ale bola, čiže v žiadnom prípade, sa toto konanie nemôže klasifikovať ako trestný čin podvodu. Pri uzatváraní zmlúv o dielo medzi spoločnosťou Q., E. a ostatnými subdodávateľmi nebola žiadna spoločnosť uvedená do omylu, ani nebola predstieraná existencia určitých okolností, ktoré by boli v rozpore so skutočným stavom veci. Je teda zrejmé, aj z konaného dokazovania, že v danom prípade nikto nebol uvedený do omylu, ničím omyl nebol využitý a napokon sa ani nikto neobohatil na škodu cudzieho majetku. Bolo potrebné sa dôslednejšie zaoberať konaním generálneho dodávateľa, v tomto prípade spoločnosti E., E., ktorá vyhrala verejné obstarávanie, prihlásila sa do súťaže už s vedomím, že ju nebude fyzicky realizovať, vyhrala ju iba kvôli tomu, že spĺňala podmienky obrátov a následne postúpila túto zákazku subdodávateľovi H. B., E., zastúpenej pánom Ing. W., pričom vedela, že táto spoločnosť nedisponuje žiadnymi mechanizmami, žiadnymi zamestnancami. Každá zo spoločností si nechala províziu minimálne vo výške 10 %. Naopak spoločnosť Q., E., bola tá, ktorá fyzicky zrealizovala uvedenú zákazku v zmysle zmluvy o dielo. Obžaloba v žiadnom prípade neuniesla v tomto konaní dôkazné bremeno a nebolo jednoznačne preukázané, že skutok, z ktorého bol uznaný vinným sa v skutočnosti stal, resp. že ho spáchal on. Mali sľuby, že zmluva bude podpísaná priamo so spoločnosťou E., E., peniaze budú zaplatené do 15.12.2010. Na základe týchto sľubov, ktoré potvrdil starosta obce a Ing. W., práce začali realizovať. Jeho spoločnosť si zobrala na svoje plecia záväzky voči subdodávateľom a sľúbila im to isté, čo bolo sľúbené im. Každý jeden zo subdodávateľov vo svojej výpovedi potvrdil, že im bol daný z ich strany prisľub, že do 15.12. 2010 budú peniaze vyplatené. K vyplateniu finančných prostriedkov do 15.12.2010 nedošlo, aj keď realizácia projektu bola z 95 % ukončená v novembri 2010, pred voľbami. Peniaze za tento projekt sa k nim dostali až v mesiaci jún 2011, kedy už ich firma mala obrovské problémy. Ich spoločnosť celé dielo zrealizovala v zmysle predloženej projektovej dokumentácie. Spoločnosť Q., E., fakturovala svojmu objednávateľovi H. B., E., len práce, ktoré boli zazmluvnené, nefakturovali im absolútne nič navyš. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 Tr. poriadku, v celom rozsahu zrušil, a zároveň podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, sám rozhodol vo veci a podľa § 285 písm. a/ oslobodil obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu.

Obžalovaný doplnil odvolanie podaním z 1. augusta 2016, v ktorom napísal, že v rozsudku súd uvádza vykonštruované, nepravdivé a ničím nepodložené závery o dôvode založenia spoločnosti Q., E., konateľom Y. D.. Podľa súdu táto spoločnosť mala vzniknúť na základe nejakého „avíza“ o projekte „Revitalizácia centra obce Švedlár“, a to malo byť dôvodom jej vzniku. Tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde, nakoľko spoločnosť Q., E., po svojom založení realizovala časť zákazky „Rekonštrukcia ZŠ Valaliky“ pre spoločnosť MOPOSTAV, s.r.o., a to v mesiacoch 06/2010 až 08/2010, v celkovom objeme cca 80 000 eur. Je teda nepravdivé a ničím nepodložené konštatovanie súdu, že spoločnosť Q., E., vznikla za účelom nejakého obohatenia sa. Ďalej je potrebné uviesť, že spoločnosť Q., E. (až do úmrtia Y. D.) fungovala a realizovala stavebné projekty (obdobného charakteru) v súhrnom objeme niekoľkých miliónov eur. Týmto je jednoznačne preukázané, že spoločnosť nebola založená účelovo, ako tvrdí súd v odôvodnení rozsudku. Nie je pravdou tvrdenie a konštatovanie súdu, že spoločnosť Q., E., nebola spôsobilá realizovať predmetné dielo. Spoločnosť uzatvárala zmluvne vzťahy na konkrétne realizácie so spoločnosťami úzko špecializovanými na konkrétny druh činnosti alebo živnostníkmi na výkon prác potrebných v rozsahu projektovej dokumentácie. To, že ich spoločnosť bola schopná zrealizovať dielo od samotného počiatku, dokazuje skutočnosť, že dielo bolo zrealizované v zmysle PD bez väd a nedorobkov. V čase procesu verejného obstarávania vyhláseného vo vestníku verejného obstarávania č. 88/2010 zo dňa 11.05.2010 a jeho vyhodnotenia v zmysle zápisnice zo dňa 28.06.2010, ani on, ani Y. D. ešte nepoznali ani Ing. Y. W., ani starostu obce H., čo potvrdili vo svojich výpovediach Ing. Y. W. ako aj C. N. a starosta obce. Preto je nepravdivé a klamlivé tvrdenie súdu, že už v tom čase „bolo všetko dopredu dojednané“. Nie je predsa možné, aby sa na niečom dohodli osoby, ktoré sa vôbec nepoznajú. Predmetom dodávky boli aj rôzne stavebné prvky, ktoré majú niekoľko týždňovú až niekoľko mesačnú dobu dodania, z tohto dôvodu zazmluvnila i spoločnosť potrebných dodávateľov, nakoľko by bez včasnej objednávky nebolo možno dodržať požadovaný termín dokončenia diela, ktorý starosta obce požadoval k 20.11.2010 (kvôli voľbám starostu obce). Tento termín bol našou spoločnosťou dodržaný. Súd naše konanie naopak označil za cielené konanie, ktoré malo spôsobiť škodu našim dodávateľom, čo

sa nezakladá na pravde. Nikdy sme nepredstierali žiadnu nepravdivú skutočnosť, ktorá by mala našich partnerov uviesť do omylu, taktiež sme nepredstierali skutočnosti, ktoré by neexistovali, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že stavba bola zrealizovaná a značná časť záväzkov bola uhradená spoločnosťou Q., E. Opätovne poukazuje na to, že neuhradenie faktúry v lehote splatnosti nie je trestným činom. K výberu 300 000 € z účtu spoločnosti Q., E., je potrebné uviesť, že túto transakciu realizoval konateľ spoločnosti Y. D., tak isto on vložil peniaze do pokladne spoločnosti, a takisto on rozhodol, že z predmetnej čiastky budú hradené čiastkové úhrady pre spoločnosť L., E. Fakturácia bola spoločnosťou L., E., realizovaná v zmysle zmluvy, chybne predložené súpisy prác mali byť následne po podpísaní dodatku upravené a priložené ako súčasť fakturácie. Kvôli úmrtiu p. N. sa tak už nestalo. Faktúry uhrádzal p. N. konateľ, nie on, ako tvrdí súd. Súd ani vyšetrovateľ sa v prípravnom konaní, vôbec nezaoberali skutočnosťou, kto vlastne namontoval, osadil, spracoval to ohromné množstvo materiálu, ktoré bolo na stavbu dodané, len stroho konštatovali, že L., E., to nebola a fakturovať nemala, pričom každý zo svedkov potvrdil, že denne bolo na stavbách cca 20 ľudí prevažne Rómovia, ktorých zabezpečil G. G. pre spoločnosť L., E. Prevažná časť pracovníkov boli Rómovia a nikto neuverí tomu, že pracovali na stavbe 3 mesiace a nedostali za to peniaze, v prípade, že by to tak bolo, nikto z nich by, nepracoval. Počas stavby bolo dodaných cca 2 600 m² dlažby, 1 140 t kameniva v 4 frakciách, cca 500 m³ podkladového betónu a veľa ďalšieho materiálu, ktorý bol spracovaný pracovníkmi spoločnosti L., E. Bez ohľadu na to, čo tvrdí súd, by nebolo možné bez reálnych ľudí (nie 8 či 10 vypočutých ako svedkov) stavbu realizovať. Samotný znalec potvrdil, že neboli spoločnosťou Q., E., prefakturované žiadne položky z výkazu výmer a ceny v zmluve medzi H. B., K., a Q., E., boli na úrovni roka 2009 podľa cenníka Kros, teda nemohlo dôjsť k žiadnemu nadhodnoteniu položiek tak, ako uvádza súd.

Poškodená strana Y., E., v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie voči výroku rozsudku, ktorým súd odkázal spoločnosť Y., E., so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces ako aj voči konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Y., E., dňa 10.11.2010 vystavila faktúru č. 1001165 na sumu 65 145,11 Eur vrátane DPH, splatnú dňa 09.01.2011. Uvedená Pohľadávka bola predmetom súdneho konania vedeného Okresným súdom Košice II, ktorý dňa 06.02.2012 vydal rozsudok, č.k. 33 Čb/164/2011-54, ktorým uložil Q., E., povinnosť zaplatiť Y., E., sumu 65 145,11 Eur, spolu s 18,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 65 145,11 Eur od 10.01.2011 do zaplatenia a náhradou trov konania, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.04.2012 a bol vykonateľný dňa 27.04.2012.

Q., E., uhradil Y., E., časť Pohľadávky nasledovne:

Dňa 21.08.2012 sumu 15 000 Eur. Dňa 05.10.2012 sumu 10 000 Eur. Dňa 14.01.2013 sumu 11 000 Eur. Dňa 14.01.2013 sumu 12 000 Eur. Dňa 08.04.2013 sumu 4 000 Eur.

Q., E., napriek viacerým výzvam, dohodám, prísľubom a vedenej exekúcii neuhradil zostávajúcu časť Pohľadávky vo výške 13 145,11 Eur (istina) vrátane príslušenstva a žiada odvolací súd, aby zrušil výrok v rozsudku prvostupňového súdu o náhrade škody, resp. výrok o odkázaní poškodeného - spoločnosť Y., E., so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces, vrátil vec v tejto časti na konanie prvostupňovému súdu s právnym názorom o potrebe priznania náhrady škody spoločnosti Y., E., vo výške 13 145,11 Eur, prípadne, aby sám uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu spoločnosti Y., E., vo výške 13 145,11 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým bolo podané dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že špecializovaný trestný súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal so všetkými okolnosťami a skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie vo veci tak, ako to požadujú ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku, a preto zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Po splnení prieskumnej povinnosti najvyšší súd zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa je chybný pre chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), pretože vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých

objasnenie treba dôkazy opakovať, alebo vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody je v rozpore so zákonom (§ 321 ods. 1 písm. f/ Tr. por.).

Najvyšší súd v súlade s § 326 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozhodol o podaných odvolaniach na neverejnom zasadnutí, pretože postupoval podľa § 321 ods. 1 Tr. por. a napadnutý rozsudok trpí takými chybami, ktoré na verejnom zasadnutí nebolo možné odstrániť.

Podľa § 325 ods. 2 Tr. por. obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Ustanovenie ods. 1 je vyjadrením obžalovacej zásady a limituje súd, čo môže byť podkladom pre jeho rozhodnutie.

Je potrebné na úvod uviesť, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo vyšetrovateľom vydané 24. januára 2013 pre skutok uvedený v uznesení, ktorý vyšetrovateľ právne kvalifikoval ako trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa ust. § 261 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Postupne dochádzalo k úprave skutku a k zmenám v jeho znení (návrh vyšetrovateľa na podanie obžaloby, obžaloba, rozsudok).

Je potrebné uviesť, že súd nakoniec konanie obžalovaného A. W. kvalifikoval podľa ust. § 221 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Nekriticky prebral ale z obžaloby tvrdenie prokurátora o tom, že Y. D. ako konateľ a A. W. ako riaditeľ splnomocnený zastupovať spoločnosť Q., E., nemali zámer uhradiť splatné faktúry za práce a materiály dodané v období mesiacov august až december 2010 pri realizovaní predmetného projektu subdodávateľským spoločnostiam v úhrnnej výške 260 458,65 €.

Úpravu skutku v takom rozsahu ako ju urobil špecializovaný trestný súd, nie je možné odôvodniť tak, ako to urobil na str. 57 rozsudku (posledná veta - že súd sa stotožnil s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. pri súčasnej úprave zažalovaného skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Ďalšie úpravy skutku oproti obžalobe odôvodnil súd na str. 47 - 48 vo vzťahu k poškodenému G. G. a k výške škody vo vzťahu k spoločnosti C. R. - Aqua Slovakia a k vypusteniu právnej kvalifikácie konania obžalovaného A. W. podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. str. 56 - 57.

K bodu I. odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej prokurátor), ktorým namietal výrok o vine obžalovaného A. W..

Námietky prokurátora smerujú voči vypusteniu právnej kvalifikácie konania obžalovaného podľa § 261 Tr. zák. a k uloženému trestu.

K námietkam voči vypusteniu právnej kvalifikácie podľa § 261 Tr. zák. prokurátor uviedol, že konaním obžalovaného boli poškodené finančné záujmy Európskej únie a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom je preukázaná jasným vedomím a priamym úmyslom menovaného obžalovaného konať v neprospech Európskej Únie a jej rozpočtu, keďže obžalovaný bol zaangažovaný do realizácie projektu „Revitalizácia centra obce Švedlár“. Podľa názoru prokurátora z toho dôvodu, že firma obžalovaného A., R., E., vykonávala stavebný dozor, prostredníctvom K. E.. Prokurátor poukázal na naplnenie objektívnej stránky trestného činu, jej preukazovanie, čo už Najvyšší súd Slovenskej republiky podrobne konštatoval v predchádzajúcej časti odôvodnenia. Prokurátor poukázal na to, že kontrola realizácie projektu v súlade so smernicami Európskej Únie bola vykonaná iba u prijímateľa nenávratného finančného príspevku, ktorého dodávateľom bola firma E., ale nebola realizovaná u firmy Q. a v ďalšej časti nasledujú úvahy prokurátora, čo by sa bolo možno zistilo, keby bola vykonaná kontrola u firmy Q..

Prokurátor tiež uviedol, že zo samotnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 261 Tr. zák. vyplýva, že pre spáchanie takéhoto trestného činu sa nevyžaduje spôsobenie škody, keďže ide o taký druh

trestného činu, ktorého spôsobenie škody ako následok protiprávneho konania je upravený až v jeho prísnejšej právnej kvalifikácii.

Okresný súd zdôvodnil vypustenie právnej kvalifikácie trestného činu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na str. 56 - 57 rozsudku. Najvyšší súd sa v tejto časti odôvodnenia rozsudku stotožňuje s prvostupňovým súdom. Je potrebné uviesť, že v danom prípade skutočne išlo o zmluvný vzťah medzi obcou Švedlár a Ministerstvom poľnohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky a z dokazovania vyplynulo, že dielo bolo zrealizované v súlade s projektom, finančné prostriedky boli čerpané a vyplatené v súlade s rozpočtom. Ministerstvu poľnohospodárstva a rozvoja vidieka nebola spôsobená žiadna škoda, nedošlo k porušeniu zmluvy medzi ministerstvom a obcou.

V ust. § 261 Tr. zák. je uvedených viac spôsobov, ktorým môže páchateľ svojím konaním naplniť základné znaky skutkovej podstaty. Prokurátor v obžalobe nepoukázal na to, akým spôsobom konania obžalovaného by malo dôjsť k spáchaniu predmetného trestného činu - len vo všeobecnej rovine poukázal na prepojenie firmy obžalovaného s obcou Švedlár, jeho vedomosť o tom, že išlo o projekt financovaný z prostriedkov Európskej únie, že jeho firma vykonávala stavebný dozor. Tieto skutočnosti a uvádzané dôkazy nie sú spôsobilé na to, aby súd mohol konštatovať, že obžalovaný sa dopustil trestného činu podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák.

K námietke prokurátora o vykonaní kontroly realizácie projektu a nevykonaní kontroly v spoločnosti Q. a jeho úvahám, čo by mohlo nasledovať v prípade vykonania kontroly u firmy Q. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že trestný proces prebieha ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán, prokurátora na jednej strane a obvineného a jeho obhajcu na strane druhej, ktorí môžu pred súdom predkladať a vykonávať dôkazy, ktoré obvineného buď usvedčujú, alebo oslobodzujú, pričom ich posúdenie je úlohou súdu ako nezávislého a nestranného rozhodovacieho orgánu. Súdy v konaní musia rešpektovať zásadu náležitého zistenia skutkového stavu veci a nemôžu sa opierať o úvahy prokurátora, čo by mohlo nasledovať, keby bola vykonaná kontrola u firmy Q.. Dôkazy v smere úvah prokurátora musia byť predložené súdu a aby súd o nich mohol rozhodnúť a vyhodnotiť ich.

Tvrdenie prokurátora, že pre spáchanie trestného činu podľa § 261 Tr. zák. sa vyžaduje znak škody, keď podá obžalobu pre trestný čin podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., je absolútne v rozpore s Trestným zákonom a je potrebné uviesť, že odôvodnenie výšky škody ako kvalifikačného znaku na str. 59 - 60 obžaloby je absolútne v rozpore s vykonaným dokazovaním a dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise. Opätovne ide o úvahy prokurátora nepodložené žiadnymi dôkazmi. Odvolanie prokurátora v jemu označenom bode I. je nedôvodné.

Odvolanie prokurátora do výšky a neprimeranosti trestu u obžalovaného W. s poukazom na dolnú hranicu trestnej sadzby a nezistení okolností pre mimoriadne zníženie trestu sú v tejto fáze konania - zrušenie rozsudku prvostupňového súdu predčasné a Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nimi nebude zaoberať.

V bode II. odvolania prokurátor namieta výrok o oslobodení obžalovanej K. N. spod obžaloby.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovanej podľa ust. § 261 Tr. zák. platí pre ňu to isté, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol k bodu I. odvolania prokurátora. Ďalšie posúdenie konania obžalovanej bude záležať na vyhodnotení dôkazov v ďalšom konaní pred špecializovaným trestným súdom.

K odvolaniu obžalovaného A. W. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že sa stotožňuje s tým, že špecializovaný trestný súd rozhodol vo veci predčasne v prípade uznania viny obžalovaného A. W., na základe neúplného a nedostatočne zisteného skutkového stavu. Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku na nedostatočné odôvodnenie úpravy skutkovej vety rozsudku. V podstate odhliadnuc od toho, že v skutku sa prelínajú skutkové tvrdenia,

ktoré boli dôvodom pre právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ako trestný čin podľa § 261 Tr. zák. s skutkovými tvrdeniami, ktoré umožňujú kvalifikovať konanie obžalovaného ako pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., obžalovanému sa kladie za vinu a bol uznaný vinným z toho, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode (D., W., N.) v úmysle obohatiť sa z finančných prostriedkov, ktoré obec Švedlár získala na realizáciu projektu „Revitalizácia centra obce Švedlár“, nemali zámer uhradiť splatné faktúry za práce a materiály dodané v období mesiacov august až december 2010 pri realizovaní predmetného projektu jednotlivými subdodávateľskými spoločnosťami v úhrnnej výške 260 458,65 €.

Je potrebné na úvod uviesť, že špecializovaný trestný súd svoje tvrdenie o tom, že obžalovaný s D. a N. nemali v úmysle zaplatiť faktúry subdodávateľom, oprel o skutočnosti, ktoré vyplývajú síce z vykonaného dokazovania, že práce na diele sa začali skôr, ako vyplýva zo zmluvy podpísanej medzi H. B. spoločnosť a firmou Q. (15. októbra 2010), že založenie firmy Q. sa javí ako účelové, pochybnosti o vedení stavebného denníka, výkone stavebného dozoru, nevyplatenie finančných prostriedkov spoločnosťou Q. subdodávateľom, potom ako na účet firmy Q. bola 28. januára 2011 zaslaná platba od H. B. spoločnosti vo výške 300 tisíc €, výber tejto sumy, jej zaslanie spoločnosti L., leasing, motorových vozidiel následne platby od spoločnosti H. B. spoločnosť v prospech spoločnosti Q., ktorá dostala 1. júna 2011 - v sumách 67 520,18 € a 440 231,31 €. Ďalší výber finančných prostriedkov, ich zaslanie spoločnosti Y., samotné nevyplatenie subdodávateľov atď. Tieto skutočnosti uvedené v odôvodnení rozsudku zodpovedajú vykonanému dokazovaniu, ale neumožňujú vysloviť záver o tom, čo sa kladie obžalovanému za vinu.

Napriek tomu, že v spise sa nachádzajú rozpočty, znalecký posudok, z ktorých sa dá jednoznačne určiť pomer prác, ktoré boli vykonané subdodávateľmi uvedenými v skutkovej vete obžaloby (ktorým neboli vyplatené včas faktúry za vykonanú prácu) a ďalšími prácami, nikto sa týmito skutočnosťami nezaoberal. Úvahy o tom, kto práce vykonal, či ich vykonal pracovníci (brigádnicí, dohodári) spoločnosti L., E., prokurátor nedošetrl. Opätovne len konštatuje, že určité porušenia zo strany spoločnosti L., E. (nevyplácanie pracovníkov), ale vôbec nebral ani súd do úvahy množstvo vykonanej práce pri realizácii projektu. Tie práce vykonané boli a boli vykonané v oveľa väčšom rozsahu ako odborné práce, ktoré vykonal subdodávateľia. Že došlo k porušeniu finančnej disciplíny pri fakturácii, to je nepochybné. Že trestnú zodpovednosť môže niesť aj niekto iný ako obžalovaný, to tiež vyplýva z dokazovania. Ale prečo prokurátor nevykonával dokazovanie v naznačenom smere, to pri kontradiktórnom procese nie je úlohou súdu, pretože stále platí obžalovacia zásada a kontradiktórnosť konania.

Pri vyhodnotení dôkazov nebolo brané do úvahy, že Q. zaplatila aj zálohové faktúry, že boli prisľuby zo strany investorov o platbách v skorších termínoch, že stavebné práce, ktoré sa v rámci projektu vykonávali, museli byť čiastočne uhradené spoločnosťou Q..

Do subdodávateľov, ktorým mala byť konaním obžalovaného spôsobená škoda celkovej výške 260 458,65 €, sú zahrnuté aj firmy Termo Plus, s.r.o., Strabag, s.r.o., VSK Mineral, ktoré dodávali na stavbu materiál, a ten je v celkovej hodnote 140 708,47 €. Tento materiál musel niekto spracovať, zabudovať a neboli to firmy a subdodávateľia uvedení ako poškodení v skutkovej vete rozsudku.

Obžalovanému sa kladie za vinu nezaplatenie faktúr, ktoré sú vymenované na str. 2-3 rozsudku (skutková veta) a konštatuje sa, že následne sa vystavili v mene spoločnosti Q. objednávateľovi. Spoločnosť H. B., E., za vykonanie prác 2 faktúry vo výške 740 231,31 € a 67 520,18 €, ktoré boli vyhotovené s nepravdivými a nadhodnotenými údajmi, ďalej sa konštatujú faktúry vystavené spoločnosťou L., ktorým mala byť deklarovaná okrem iného aj dodávka materiálu aj prác, ktoré v skutočnosti spoločnosť neobstarala a ani nevykonala, ale vykonal ich zhora uvedené subdodávateľské spoločnosti, pričom uvedenými faktúrami duplicitne a nadhodnotene bola fakturovaná celková suma vo výške 285 634,98 €.

Hodnota subdodávateľských prác (okrem dodávky materiálu) bola v hodnote 119 750,18 €. Z

konštatovaného vyplýva, že práce nemohli vykonať subdodávateľské spoločnosti, lebo tie vykonali práce len v hodnote 119 750,18 € a z čoho vyplývajúce údaje o tzv. nadhodnotenej sume, to špecializovaný trestný súd v dôvodoch rozhodnutia neodôvodnil.

Špecializovaný trestný súd neodôvodnil ani tvrdenia uvedené v ďalšej časti skutkovej vety, ktoré spočívajú v tom, že po prijatí úhrad 28. januára 2011 od spoločnosti H. B., E., Y. D. a A. W. uvedené peniaze použili pre vlastnú potrebu a spochybňovaný je spôsob zaúčtovania tejto sumy a už vôbec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nie je jasné ako špecializovaný trestný súd dospel k záveru, ktorý vyplýva z poslednej časti skutkovej vety, že dňa 1. júna 2011 peňažné sumy 67 520,18 € a 440 231,31 €, z ktorých A. W. dňa 2. júna 2011 vykonal bezhotovostný prevod vo výške 309 478,43 € na účet spoločnosti L., E., č. XXXXXXXXXX/XXXX, pod zámienkou úhrady faktúry spoločnosti L., E., zo dňa 7. decembra 2010, pričom v ten istý deň vykonala K. N. na pokyn A. N. hotovostný výber z účtu spoločnosti L., E., vo výške 307 500 € a vybrané finančné prostriedky ešte v ten deň odovzdala riaditeľovi pobočky F. R., K., Ing. M., od ktorého si ich prevzal A. W. a použil ich pre svoju vlastnú potrebu.

Všetky horeuvedené skutočnosti, ak špecializovaný trestný súd po doplnení dokazovania dospeje k záveru, aké sú uvedené na str. 3 rozsudku skutkovej vete, musí špecializovaný trestný súd odôvodniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky upozorňuje špecializovaný trestný súd na skutočnosť, že k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu podvodu sa vyžaduje preukázanie tzv. prvotného úmyslu. To znamená, že obžalovanému sa musí preukázať, že už pri uzatváraní zmlúv so subdodávateľmi mal úmysel im za dodaný tovar, alebo práce nezaplatiť. Nestačí na túto skutočnosť poukázať v odôvodnení rozsudku, že obžalovaný tento úmysel mal, ale je potrebné uviesť dôkazy, z ktorých tieto skutočnosti potrebné na preukázanie subjektívnej stránky vyplývajú.

Podľa § 46 ods. 3 Tr. por. poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskôršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Podľa § 46 ods. 4 Tr. por. - návrh podľa ods. 3 nemožno podať, ak bolo o nároku už rozhodnuté v civilnom procese, alebo inom príslušnom konaní.

Odvolanie prokurátora voči výroku o náhrade škody je v rozpore s ust. § 46 ods. 4 Tr. por. str. 12 rozsudku.

Zmätočný je aj návrh prokurátora uvedený v odvolaní ohľadne výroku o náhrade škody.

V spise sa nachádza na str. 4544 rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 35 Cb 164/2011, zo 6. februára 2012, z ktorého vyplýva, že žalovaný Q., E., je povinný zaplatiť žalobcovi - Y., E., sumu 65 145,11 € s 18,25 % ročným úrokom z omeškania od 10. januára 2011 do zaplatenia do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku a trovy konania v sume 7 190,95 €.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 11. apríla 2012. Z výsluchu svedka R. na hlavnom pojednávaní (16. novembra 2015) vyplýva, že poškodenej strane ostáva uhradiť z istiny sumu 10 000 €. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z odvolania, ktoré podala poškodená strana (č.l. 4541 - 4543) z odvolania prokurátora. S poukazom na konštatované špecializovaný trestný súd nemal rozhodovať o náhrade škody, aj keď si ju poškodená strana uplatnila a nemal poškodenú stranu s jej nárokom na náhradu škody odkázať na konanie o občiansko-právnych veciach podľa § 288 ods. 1 Tr. por., pretože o náhrade škody aj s príslušenstvom a o trovách konania bolo rozhodnuté v konaní pred Okresným súdom Košice II rozsudkom, sp. zn. 35 C6 164/2011, zo 6. februára 2012.

Ing. K. R. - konateľ spoločnosti H. G. na hlavnom pojednávaní 23. októbra 2015 str. 4220 uviedol, že si

uplatnili nárok na náhradu škody na súde. Vo veci Okresný súd Košice II vydal platobný rozkaz, sp. zn. 38 R OG 21/2013, zo 16. júla 2013 na sumu 7 361,60 €. Vo veci bol podaný návrh na vykonanie exekúcie a exekútor spoločnosti vymohol čiastku 1 434,82 € (exekúcia je vedená pod sp. zn. ER 22 34/2013).

Už v prípravnom konaní vo svojej výpovedi z 8. júla 2013 svedok tieto skutočnosti uviedol s tým, že celkový dlh predstavoval výšku 9 223,84 € s DPH a Q. z celkovej sumy 7. júna 2011 zaplatila 1 862,24 €.

Napriek uvedeným skutočnostiam orgány činné v trestnom konaní, konajúci súd si vo veci nevyžiadali informáciu o stave konania a neskôr platobný rozkaz Okresného súdu Košice II, sp. zn. 38 R OG 21/2013, a súd poškodenú stranu H. G. odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-právnych. Aj táto časť výroku je v rozpore so zákonom.

Obdobne nesprávne postupovali orgány činné v trestnom konaní a súd v prípade poškodenej strany V. A. - K. E..

Napriek tomu, že svedok uviedol v zápisnici o výsluchu z 15. marca 2013, že podal žalobu na súd, neboli zistené zo strany orgánov činných v trestnom konaní a súdu žiadne informácie o stave konania vo veci, či je rozhodnuté o uplatnenom nároku a súd poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie o občiansko-právnych veciach podľa § 288 ods. 1 Tr. por. Aj v tomto prípade je výrok o náhrade škody v rozpore so zákonom.

V prípade tohto poškodeného súd a prokurátor na hlavnom pojednávaní odstraňovali rozpory ohľadne výšky spôsobenej škody, ale ako sa s rozpormi vysporiadali, nie je z odôvodnenia rozsudku jasné. Aj s týmto rozporom sa súd musí v ďalšom konaní vysporiadať.

S poukazom na hore konštatované skutočnosti je odvolanie prokurátora v bode 3/ odvolania, v ktorom namieta rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 288 ods. 1 Tr. por. o odkázaní firiem H. G., V. A. - K. E. a Y. s nárokom na náhradu škody na civilný proces v rozpore s Trestným poriadkom, najmä s ustanovením § 46 ods. 4 Tr. por.

Rovnako nesprávne postupoval špecializovaný trestný súd, keď priznal poškodeným podľa § 287 ods. 1 Tr. por. náhradu škody. Zlá je aj formulácia výroku v rozsudku v tom, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný A. W. bude povinný nahradiť škodu poškodeným spoločnostiam. Uvedený výrok musí byť jasný a zrozumiteľný a súd obžalovanému určuje povinnosť nahradiť škodu.

Špecializovaný trestný súd sa musí vysporiadať aj s otázkou, či môže obžalovanému takúto povinnosť uložiť, keď zmluvy uzavreté o výkone prác, platobných podmienkach boli uzavreté medzi spoločnosťou Q. a jednotlivými subdodávateľmi.

Špecializovaný trestný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej strane E., E., škodu vo výške 6 133,063 € napriek tomu, že Ing. C. O. na hlavnom pojednávaní 23. októbra 2015 uviedol, myslím si, že ostalo ešte z uvedenej čiastky neuhradená suma 6 133 €. Ak si dobre pamätám, v tejto sume bol súdom vydaný aj platobný rozkaz a nárokovala si naša spoločnosť aj úroky z omeškania a súdne trovy.

Nadriadený Ing. O. na tom istom hlavnom pojednávaní - Ing. H. uviedol, že až následne sa dozvedel, že prevádzka, ktorú riadil Ing. O. dodávala spoločnosti Q. betón a že spoločnosť Q. má dlh voči betonárke. Ing. O. reagoval neskoro vo vzťahu k dlhu, pretože sme mohli túto dlžnú čiastku započítať. Svedok už v prípravnom konaní č.l. 997 uviedol, že ich spoločnosť podala aj súdnu žalobu na spoločnosť Q. k vymáhaniu dlžnej sumy. Opätovne orgány činné v súdnom konaní a súd na túto skutočnosť nereagovali. Aj táto časť výroku o náhrade škody je v rozpore so zákonom.

Povinnosť obžalovaného nahradiť škodu bola uložená aj spoločnosti F. D., E., vo výške 9 065 €. Zástupca poškodeného - Ing. H. vo výpovedi 22. mája 2012 uviedol, že s obžalovaným sa dohodol, že celkovú dlžnú sumu mu bude splácať po dobu 6 mesiacov po 15 tisíc €. Nebol ochotný spísať žiadny oficiálny splátkový kalendár. Splácať začal 3. augusta 2011. Na hlavnom pojednávaní 12. januára 2016 svedok a poškodený uviedol (č.l. 4299), v čase, keď som vypovedal pred vyšetrovateľom, dlh bol vo výške, ktorú som uviedol vo svojej výpovedi, avšak k dnešnému dňu všetok tovar bol uhradený, jedine ešte ostáva nezaplatená časť penalizačnej faktúry. Napriek tejto skutočnosti súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej strane 9 065 €, teda v tej výške ako si ju poškodený uplatnil pred orgánmi činnými v trestnom konaní. S poukazom na uvedené skutočnosti je výrok o náhrade škody v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku o náhrade škody.

Zdá sa, že jediná správna časť výroku o náhrade škody (z dôkazov, ktoré sa v spise nachádzajú) je výrok o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť škodu spoločnosti Y., E. Poškodený bol vo veci vypočutý 3x. Nikto mu nepoložil otázku, či si uplatnil nárok na náhradu škody v občiansko-právnom konaní. Aj keď pri prvom výsluchu 20. apríla 2012 (č.l. 277) svedkovi bola položená otázka, aké kroky spoločnosť podnikla pre uhradenie nepreplatennej faktúry a on odpovedal, že to riešil prostredníctvom právnik JUDr. F. zo Spišskej Novej Vsi. S poukazom na konštatované skutočnosti má súd pri výsluchu položiť svedkovi otázku, či si nárok na náhradu škody neuplatnil v civilnom alebo inom konaní. Ak si neuplatnil a o jeho nároku nebolo rozhodnuté, je výrok o náhrade škody v tejto časti v súlade so zákonom. Je preto potrebné svedka k uvádzaným skutočnostiam opätovne vypočuť a správne rozhodnúť o náhrade škody.

K odvolaniu poškodenej strany Y., E., proti výroku o odkázaní poškodenej strany na konanie o občiansko-právnych veciach Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že odvolanie poškodenej strany je nedôvodné, lebo rozsudkom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 35 Cb 164/2011, zo 6. februára 2013 bol poškodenej strane priznaný nárok na náhradu škody - istiny v sume 65 145,11 € s príslušenstvom (18,25 % ročným úrokom z omeškania) od 10. januára 2011 do zaplatenia a trovy konania v sume 7 190,95 €. Keby súd opätovne rozhodoval o náhrade škody (týkajúcej sa doteraz nezaplatennej čiastky, ale už z priznaného nároku na náhradu škody), išlo by o duplicitné rozhodnutie už o raz priznanom nároku.

Prvostupňový súd musí vo veci doplniť dokazovanie v naznačenom smere a vo veci správne v súlade so zákonom rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.